

Jezus Kristus. O pólunoči na sveti večer se je zbrala velika množica minihov iz bližnjih samostanov z gorečimi baklami v rokah in spremljevana od mnogobrojnega ljudstva pred hlevcem, kder se je razlegalo prijetno božično petje po vsem gozdu. Sv. Frančišek sam je izuril nekaj dečkov v petji, da so pred jasicami peli, ko se je o pólunoči brala sveta maša v hlevcu, v katerem je bil narejen tudi oltar. On sam je pri tej pólunočnici pel in po evangelji tudi govoril zbranemu ljudstvu o rojstvu božjega Deteta takó ljubeznívo in goreče, da se je vse topilo v solzah od veselja. Za vse to je imel sv. Frančišek od tedanjega papeža Honorija III. posebno dovoljenje.

Po smrti sv. Frančiška Asiškega so postavili na ónem mestu kapelico. Oltar stoji še danes na istem mestu, kder so stale jaslice, katere si je bil napravil sv. Frančišek sam. To svetišče je danes jako obiskovana božja pot.

Od tú tedáj prihaja stara navada, da o Božíči po hišah in cerkvah napravljamo jaslice, katerih se vi otroci vsako leto toliko veselíte.

Sv. Frančišek Asiški je umrl 4. oktobra 1227. l. 45 let star in je bil od papeža Gregorija IX. po preiskavi mnogih čudežev 1228. l. prištet k svetnikom.

Ivan T.

Pri peči.

Sneg se vsiplje, burja piska
Močno zunaj mraz pritiska,
Nam pa je na dómu všeč,
Ker nas greje ljuba peč,
Ljuba peč, prelepa reč!
Kar je res, to treba reči:
S knjigo v roci poleg peči
Rad pozimi vsak poséda,
Pesni bere, slike gléda,
In takisto mi seveda! . . .
Béri, Zorka, nam na glas
To, kakó vže prišla v vás
K nam pomlád je ljuba spet,
Ko odet je s cvetjem svet! —
Glej, kakó se dom razmiče,
In kakó na vrt in griče,
Kjer cvetè pri cvetu cvet,
Solnce nas prijazno kliče,
Kjer je božji kras prostrt,

Kjer ves svet je cvéten vrt!
Ptičeje petje se oglašá,
Ž njim se druží pesen naša,
Vse je živo tú in tam . . .
V knjigi béri dalje, Zorka:
Zdí se nam, da res je gorka
Pómlad prišla v hišo k nam! . . .
In če tudi so le sánje
To po zimi, saj vihár
Vender-le ne more vánje,
In veselja nam nikdár
Vzeti mraz ne more tega,
Da bo konec vetra, snega
In da bo veseljni svet
Zelenèl in cvétel spet!
Do tedáj, se vé, pa všeč
Nam je ljuba gorka peč,
Ki je res prav dobra reč!

(Iz knjige „Veseli otroci“.)

